

Hồi 9

Huyền Âm Phá Tam Âm

Trong phòng giam dưới đất của Từ Gia Trại, những thầy Từ Thủ Nhất chễm chệ ngồi trên cao, trước mặt y là một cái bàn vuông, bên dưới là Đinh Tiểu Nam, Liễu Bà Tử và Liễu Tâm Mỹ, ba người vẫn hôn mê bất tỉnh nằm cạnh nhau.

Từ Thủ Nhất cười đắc ý:

- Hãy làm cho tên tiểu tử này tỉnh lại trước.

Hai gã đại hán liền ứng tiếng bước ra, trong số một người tay cầm một cái lọ con, đến cạnh Đinh Tiểu Nam vừa định trút thuốc trong lọ vào mũi chàng, bỗng nghe Từ Thủ Nhất trầm giọng quát:

- Hãy khoan!

Hai gã đại hán lập tức dừng tay lại.

Từ Thủ Nhất trầm ngâm nói:

- Tên nhãi con này đã luyện thành Kim Sa Tuyệt Mệnh Chương, tốt hơn hãy dùng bình cụ khóa hán lại trước, kéo bị hán ra tay đã thương thì khổ.

- Thưa vâng!

Hai gã đại hán liền đi khiêng đến một cái lồng sắt vừa vặn nhốt được một người. Trước hết, hai gã đại hán liền đi khiêng Đinh Tiểu Nam vào trong lồng, bên trong có sẵn bốn cái vòng sắt dùng để khóa hai tay và hai chân.

Sau đó, gã đại hán cầm lọ thuốc mới trút vài giọt thuốc nước màu đỏ vào mũi. Lát sau, chỉ thấy Đinh Tiểu Nam giãy giụa một cái tức khắc tỉnh lại ngay.

Chàng mở mắt nhìn quanh, liền hiểu ngay mình đã trở thành tù nhân của Từ Gia Trại, bèn buông tiếng cười gằn, hướng về phía Từ Thủ Nhất ngồi chễm chệ trên cao quát:

- Lão tặc, ngươi muốn gì?

Từ Thủ Nhất nhếch môi cười:

- Rất đơn giản, muốn thỉnh giáo người vài vấn đề.

Đinh Tiểu Nam cười khẩy:

- Hỏi đi!

- Nghe nói người tên là Đinh Tiểu Nam, khiến bốn trại chủ nhớ đến một vụ công án hồi năm năm về trước, đó là Đinh Tứ Nam ở Bạch Vân Sơn Trang trên Thái Hành Sơn bị Hải Nội Thất Ma sát hại, nhưng lại bỏ sót hai đứa con trai và một gái, phải chăng người là con trai Đinh Tứ Nam?

- Phải thì làm sao?

- Nghe đâu sở dĩ Hải Nội Thất Ma tàn sát Bạch Vân Sơn Trang là vì một quyển Mai Hoa Kiếm Phổ, mặc dù Hải Nội Thất Ma đã giết sạch cả sơn trang, nhưng lục tung khắp mọi nơi vẫn không tìm được quyển Mai Hoa Kiếm Phổ, thế là giang hồ đã đồn đại quyển Mai Hoa Kiếm Phổ ấy nằm trong tay con trai y tên là Đinh Tiểu Nam...

Đoạn trầm giọng nói tiếp:

- Bốn trại chủ muốn người xác định nguồn tin ấy là thật hay giả!

Đinh Tiểu Nam cảm tức:

- Lẽ dĩ nhiên là giả!

Từ Thủ Nhất không gạn hỏi tiếp, lại nhếch môi cười hỏi:

- Bốn trại chủ hỏi người vấn đề thứ hai, Kim Sa Tuyệt Mệnh Chương người đã học ở đâu?

- Tại hạ không nói ra được.

Từ Thủ Nhất cười nham hiểm:

- Có lẽ không cần bốn trại chủ giải thích, tình thế trước mắt hẳn là người đã hiểu rõ rồi... Người không muốn nói, liệu có làm được chăng?

Đinh Tiểu Nam hậm hực:

- Đinh mỗ muốn biết điều này, lão đã bằng vào yêu pháp và tà thuật gì mà vô hiệu hóa Kim Sa Tuyệt Mệnh Chương của Đinh mỗ, và còn khiến Đinh mỗ bị hôn mê nữa.

Từ Thủ Nhất cười đắc ý:

- Rất đơn giản, bốn trại chủ đã sử dụng Tam Âm Thần Công, đó chính là khắc tinh Kim Sa Tuyệt Mệnh chương, do đó người mới bị hạ một cách dễ dàng là vậy.

Đinh Tiểu Nam gật gù:

- Vậy là kể như Đinh mỗ hết thời.

- Bốn trại chủ không hề có ý định giết người, miễn là người thành thật trả lời những câu hỏi của lão phu, lão phu vẫn có thể để cho người rời khỏi Từ Gia Trại.

Đinh Tiểu Nam gượng cười:

- Nhưng câu hỏi nào có thể trả lời thì Đinh mỗ trả lời còn không thể trả lời được thì dù có hỏi cũng vô ích.

Từ Thủ Nhất lắc đầu cười:

- Bốn trại chủ ngoài võ công ra còn có một bản lĩnh độc đáo, người có biết chăng?

Đinh Tiểu Nam lắc đầu:

- Không mà cũng chẳng muốn biết.

Từ Thủ Nhất vẻ kiêu hãnh:

- Dù người không muốn thì bốn trại chủ cũng phải cho người biết, đó chính là hỏi cung của bốn trại chủ, bất kỳ ai cũng chẳng thể giữ được điều bí mật trong lòng.

Đinh Tiểu Nam thản nhiên:

- Trừ phi lão sử dụng yêu thuật tà pháp!

Từ Thủ Nhất cười lắc đầu:

- Sai rồi, đó là bốn trại chủ nhắm vào nhược điểm của con người.

Đinh Tiểu Nam ngơ ngác:

- Đinh mỗ không hiểu!

- Người sẽ tức khắc hiểu ngay! Hãy đem con bé kia lại đây. Hai gã đại hán khi nãy lập tức ứng tiếng lời Liễu Tâm Mỹ đến.

Liễu Tâm Mỹ vẫn bất tỉnh nhân sự, đôi mắt nhắm nghiền, tóc tai rũ rượi.

Từ Thủ Nhất cười nói:

- Người với ả quan hệ như thế nào?

Đinh Tiểu Nam nghiến răng:

- Thú thật, Đinh mỗ chẳng có quan hệ gì với nàng ấy cả, chẳng qua bình thủy tương phùn, chỉ mới quen nhau mà thôi.

Từ Thủ Nhất bật cười:

- Thì cũng như nhau thôi, tóm lại hai người đã quen biết nhau và cùng bị trại chủ bắt giữ, đó là sự thật.

Đinh Tiểu Nam tức giận:

- Vậy thì sao?

Từ Thủ Nhất cười đắc ý:

- Đó chính là nhược điểm của con người mà bốn trại chủ đã nói. Người hãy nhìn ả xem, ả rất xinh đẹp, ai thấy cũng phải đem lòng thương hại, có lẽ người không phủ nhận chứ?

Đinh Tiểu Nam lặng thinh. Từ Thủ Nhất lại cười nói:

- Vấn đề trước mắt là bất kể người có ấn tượng như thế nào với ả, song ít ra người cũng phải có lòng thương hại. Vậy thì dù thế nào người cũng không đành lòng trơ mắt nhìn ả gặp bất hạnh. Và nếu như sự bất hạnh của ả chỉ vì người không chịu tiết lộ sự thật, có lẽ người lại càng thấy bứt rứt hơn.

Đinh Tiểu Nam tức tối:

- Lão định làm gì nàng?

Từ Thủ Nhất phá lên cười:

- Người hãy chống mắt lên mà xem...

Đoạn trầm giọng quát:

- Hãy treo ả lên!

Hai gã đại hán liền lấy dây găng thường luồng cột vào hai cổ tay Liễu Tâm Mỹ, rồi kéo nàng treo lên. Thế là Liễu Tâm Mỹ trở thành hai tay giơ cao, chỉ có mũi chân là hơi chạm mặt đất.

Từ Thủ Nhất điềm nhiên nói:

- Đinh Tiểu Nam người đã thấy rồi chứ? Giờ thì bốn trại chủ đã treo ả, thủ đoạn tiếp theo còn nhiều lắm, chẳng hạn như lột trần ra dùng roi đánh, dùng lửa thiêu, dùng nước sôi, thậm chí để cho hai mươi đại hán thay phiên nhau cưỡng hiếp, chỉ cần ả ta chịu đựng được, có thể từ từ mà giày vò...

Đoạn ném cho Đinh Tiểu Nam cái nhìn sắc lạnh, nói tiếp:

- E rằng ngươi cũng chẳng chịu đựng được, bởi sợ dĩ bị hành hạ như vậy chỉ vì ngươi không chịu nói ra sự thật. Nếu như ngươi chịu trả lời đúng sự thật, bốn trại chủ cam đoan sẽ không mấy may động chạm đến ả ta, ngươi hãy suy nghĩ cho kỹ đi!

Đinh Tiểu Nam giận sôi gan quát lớn:

- Lão tặc thật là đề tiện!

Từ Thủ Nhất cười thản nhiên:

- Vì mục đích không từ mọi thủ đoạn, đó là nguyên tắc của bốn trại chủ. Ngươi đã chịu nói hay không?

Đinh Tiểu Nam nghiến răng làm thỉnh, chàng vô cùng đau khổ, định dùng Kim Sa thần công hủy hoại chiếc lồng sắt khổng lồ công lực không thể vận tụ được, tựa hồ ngoài tứ chi bị trói lại còn bị điểm khóa nơi huyết đạo nữa.

Chàng không thể nào nói ra sự thật, lại chẳng đành lòng chứng kiến Liễu Tâm Mỹ bị hành hạ, nhất thời lòng đau như cắt, không sao quyết định được.

Bổng Từ Thủ Nhất đứng lên lớn tiếng nói:

- Bốn trại chủ chẳng được kiên nhẫn lắm đâu, nói hay không ngươi nên quyết định nhanh lên.

Đinh Tiểu Nam nghiến răng:

- Đinh mỗ chẳng có gì để nói cả!

- Vậy là bốn trại chủ đành phải thực hiện biện pháp lợi dụng nhược điểm của con người...

Đoạn nói giọng rề rà ra lệnh:

- Hãy lột trần ả nha đầu ấy cho ta!

Hai gã đại hán lập tức vâng lời, hăm hở toan ra tay thì Đinh Tiểu Nam hét lên:

- Khoan đã!

Từ Thủ Nhất cười:

- Thế nào? Bốn trại chủ nói chẳng sai chứ? Có lẽ ngươi đã chịu nói rồi phải không?

Đinh Tiểu Nam lắc đầu:

- Đinh mỗ chẳng có gì để nói cả, chẳng qua chỉ muốn khuyên lão vài câu, lão đường đường là một vị trại chủ mà lại sử dụng vậy, nếu Đinh mỗ không lầm đường như lão cứ luôn

miệng nói là phải tôn trọng thanh danh, song thủ đoạn của lão hiện giờ lại hết sức ti tiện và độc ác...

Từ Thủ Nhất giận dữ quát:

- Im ngay!

Đinh Tiểu Nam cười khẩy:

- Lão hồ thẹn rồi phải không?

Từ Thủ Nhất đánh giọng:

- Lẽ ra bốn trại chủ có ý định để cho người sống, nhưng bây giờ thì phải giết người mới được.

Thốt nhiên, một giọng nói lạnh lạnh vang lên:

- Từ Thủ Nhất e rằng người không thực hiện được đâu.

Dưới địa lao của Từ Gia Trại, tiếng nói ấy phát ra từ đâu?

Kể cả Đinh Tiểu Nam, tất cả đều giật mình sửng sốt...

- o O o -